

Βράχος Εὐβ. *Σαρδέλλη* *Βράχος* Πελοπν. (Χατζ.) *Παρασκευᾶ* *Βράχους* Στερελλ. (Δεσφ.) *Φουνεᾶ* *Βράχους* Θάσ. *Στρογγυλός* *Βράχος* Πελοπν. (Καλάβρυτ.) *Κουμμένους* *Βράχους* Θεσσ. (Μηλ.) *Στερελλ.* (Παρνασσ.) *Τρύπιος* *Βράχος* Ἀττικ. *Μαῦρα* *Βάαχρα* Σαμοθρ. *Μακρὰ* *Βράχια* Ρόδ.

2) Τόπος βραχώδης, κρημνώδης Εὐβ. Ζάκ. Πελοπν. (Λάστ. Μεσσ. Τριφυλ.) *Συνών. κατσάβραχα.* 3) Λίθος χειροπληθής, μεγάλη πέτρα Σάμ.—*Λεξ. Δημητρ.*: *Τοῦ ἔρριξε ἓνα βράχο καὶ τοῦ ὅσπασε τὰ πλευρὰ* *Λεξ. Δημητρ.* *Τοῦ ὅδουσι μ' ἓνα βράχον 'ς τοῦ κιφάλ'* Σάμ. *Θὰ σὶ πιάσουν μὲ τὰ βράχια!* (θὰ σὲ λιθοβολήσω!) αὐτόθ. *Συνών. βραχὰ 2.*

Β) Μεταφ. 1) Ἐπὶ ἀνθρώπου, ὑψηλός, πλατύστερος καὶ σωματώδης πολλαχ. 2) Ὁ ἔχων ἰσχυρὰς σωματικὰς δυνάμεις, ὁ μὴ καταβαλλόμενος, ἄλκιμος, ρωμαλέος πολλαχ.: *Εἶναι βράχος, δὲ φοβᾶται ἀπὸ ἀρρώστιας.*

3) Ἐπὶ ψυχικῆς καταστάσεως, ἀκατάβλητος, ὑπομονητικός, κορτερικὸς πολλαχ.: *Ἐστάθη βράχος 'ς τὴν περιστασι ποῦ τοῦ 'τυχε* Πελοπν. (Τριφυλ.)

βραχοσειρά ἡ (Ν.Ἐστ. 17, 71).

Ἐκ τῶν οὐσ. *βράχος* καὶ *σειρά*.
Σειρά βράχων.

βραχοσπαρμένος ἐπίθ. ΣΠερσιάδ. Σκλάβ. 88.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βράχος* καὶ τοῦ *σπαρμένος* μετοχ. τοῦ ρ *σπέρνω*.

Ὁ οἶονεὶ διὰ βράχων σπαρμένος, ὁ πλήρης βράχων, βραχώδης: Ποίημ.

*Καὶ ποῖος ποτὲ τὸ γνῶρισε ἢ ποῖος ποτὲ τοῦ ξέρει
σὲ τί βουνά, σὲ τί ἐρημιές, βραχοσπαρμένες ἄκρες,
ἓνα καιρὸ θὰ συντριφθῇ;*

Συνών. βραχόσπαρτος.

βραχόσπαρτος ἐπίθ. ΚΠαλαμ. Τάφ.² 7 ΠΝιρβάν.

Ἀγχιολούλ. 178 *βραχόσπαρτα* τά, Κεφαλλ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βράχος* καὶ τοῦ ρ. *σπέρνω*.

1) *Βραχοσπαρμένος*, ὁ ἰδ., ἐνθ' ἄν.: *Βραχόσπαρτο χωράφι* ΚΠαλαμ. ἐνθ' ἄν. 2) Οὐδ. πληθ. οὐσ. ἄνευ ὠρισμένης σημασίας εἰς καθαρογλώσσημα Κεφαλλ.:

Βράχο βράχο πήγαινα | κ' ἐμάζενα βραχόσπαρτα

Πβ. *βραχοσφαχτα*.

βραχοσπηλαιά ἡ, ΣΔάφν. ἐν Ν.Ἐστ. 24 (1938) 42

—*Λεξ. Βλαστ.* 373. *βραχουσπ'λαιά* Στερελλ. (Αἰτωλ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. *βράχος* καὶ *σπ'ηλαιά*.

Σπήλαιον ἐντὸς βράχου. Πβ. *βραχότρυπα*.

βραχοσύντριφτος ἐπίθ. ΔΣολωμ. (ἔκδ. ΙΠολυλ.) 23

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βράχος* καὶ τοῦ λογίου ρ. *συντρίβω*.

Ὁ οἶονεὶ εἰς βράχους συντριβεῖς, δεινῶς ἠκρωτηριασμένος: Ποίημ.

*"Ολα τ' ἄψυχα κορμιά, | βραχοσύντριφτα, γυμνά,
σωριασμένα νὰ τὰ σπρώξῃ | ἢ κατὰρα τοῦ Θεοῦ.*

βραχόσφαχτα τά, Μέγαρ. Μεγίστ. Πελοπν. (Πυλ.) κ.ά.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βράχος* καὶ τοῦ ἐπίθ. *σφαχτός*.

Λέξις πεποιημένη ἄνευ ὠρισμένης σημασίας ἀπαντῶσα εἰς καθαρογλώσσημα ἐνθ' ἄν.:

Οὐλο τὸ βράχο πάαινα | κ' ἔτρωγα βραχόσφαχτα

βραχόσφαχτα βραχόσφαχτα | μὲ τὴν ξεροσκασιτὴ σκασιτὴ χουλιάρα

Πυλ. Πβ. *βραχόσπαρτα* ἐν λ. *βραχόσπαρτος*.

βραχοτοπιὰ ἡ, *Λεξ. Βλαστ.* 374 *Δημητρ.*

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βραχότοπος* καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. - *ιά*.

Βραχότοπος, ὁ ἰδ. Πβ. *κακοτοπιὰ*.

βραχότοπος ὁ, πολλαχ. *βραχοτόπι* πολλαχ.

Ἐκ τῶν οὐσ. *βράχος* καὶ *τόπος*. Τὸ *βραχοτόπι* κατὰ μεταπλασμόν.

Τόπος πλήρης βράχων, μέρος βραχώδες. *Συνών. βραχοτοπιὰ, βραχουριά.*

βραχότρυπα ἡ, πολλαχ.

Ἐκ τῶν οὐσ. *βράχος* καὶ *τρῦπα*.

Ὅπη, βαθούλωμα ἐντὸς βράχου. Πβ. *βραχοσπηλαιά*.

βραχοτσίκλα ἡ, *Λεξ. Δημητρ.*

Ἐκ τῶν οὐσ. *βράχος* καὶ *τσίκλα*.

Τὸ φυτὸν ὄνοσμα τὸ ἐχιοειδὲς (onosima echioides) τῆς τάξεως τῶν τραχυφυλλωδῶν (borraginaceae). *Συνών. ἀμπελοφράχτης, μελίχορτο.*

βραχουδάκι τό, ἐνιαχ. *βραχουδάτσι* Μεγίστ.

Ὑποκορ. τοῦ ἁμαρτ. οὐσ. *βραχούδι*.

Μικρὸς βράχος. *Συνών. ἰδ. ἐν λ. βραχάκι.*

βραχουριά ἡ, *Λεξ. Βλαστ.* 372.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βράχος* καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. - *ουριά*.

Βραχότοπος, ὁ ἰδ.

βραχούτδι τό, Τσακων.

Ὑποκορ. τοῦ οὐσ. *βράχος* διὰ τῆς παραγωγικῆς καταλ. - *ούτδι*.

Βραχουδάκι, ὁ ἰδ.

βραχοφωλεὰ ἡ, πολλαχ.

Ἐκ τῶν οὐσ. *βράχος* καὶ *φωλεὰ*.

Φωλεὰ ἐντὸς βράχου.

βραχόψαρο τό, Κύθηρ. κ. ἄ.

Ἐκ τῶν οὐσ. *βράχος* καὶ *ψάρι*.

Ἰχθὺς διαιτώμενος εἰς βραχώδη μέρη τῆς θαλάσσης. *Συνών. πετρόψαρο.*

βράχωμα τό, Κρήτ. κ. ἄ.—*Λεξ. Βλαστ.* 290 καὶ 374

Δημητρ. βράχουμα Μακεδ.

Ἐκ τοῦ ρ. *βραχώνω*.

1) Μέγας βράχος ἐνθ' ἄν.: *Κάθουνταν 'ς ἓνα βράχουμα γὰ ν' ἀπουγαναχτήσ'* (ἐκ παραδ.) Μακεδ. 2) Ἐπὶ αἰγῶν, ἀναρρίχσεις εἰς μέρη βραχώδη, ὁπόθεν ἀδύνατος ἡ κάθοδος *Λεξ. Δημητρ.*

βραχώνω πολλαχ. *βραχώνου* Λήμν. Σκίαθ. Σκυρ.

βραχών-νου Εὐβ. (Κουρ. Κύμ. κ. ἄ.) Μέσ. *βραχώνουμι* Στερελλ. (Αἰτωλ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βράχος*.

1) Τραχύνομαι, σκληρύνομαι, ἀποσκιρροῦμαι, ἐπὶ ἐδάφους Εὐβ. (Κύμ.) Σαλαμ. κ. ἄ.: *Βράχωσε τ' ἀμπέλι - τὸ χῶμα* κττ. Σαλαμ. || Ἄσμ.

Γὰ δεῖξε μου τὸ μνημα τῆς νὰ πίου νὰ τὸ παστρέψου

—*Γιάννη, τὸ μνημα βράχωσε, τὸ μνημα γένη βράχος*

Εὐβ. Μετοχ. *βραχωμένος*, βραχώδης ΚΠασαγιάνν. Μοσκ.

92. β) Καθίσταμαι δυσκίνητος, δύσκολος εἰς τὴν καλονικὴν λειτουργίαν Εὐβ. (Κουρ.): *Βραχών-νουνε τὰ στήθη μου* (κρυολογοῦν οἱ πνεύμονές μου εἰς βαθμὸν ποῦ